

(המשך מעמוד 21)
 אבותיה היה יהודי. אם כן, זה מסביר.
 אולי, איך הפכה בסופו של דבר לישראלית
 טובה וליהודיה כשרה למהדרין.

**קצת
 מבוגר מדי**

א חרי הרומן עם המיליונר היהודי על
 החציר של מיגרש-המירוצים, הגיעו
 הדברים בבית תאו לידי משבר. בגיל 15
 עזבה טרזה את הבית, ברחת לניו-יורק
 והחליטה להיות, כמו סבתה, רקדנית. היא
 נתקבלה לעבודה באופרה כרמן, ומכיוון
 שלא היה לה היכן לישון, ישנה בבית-הספר
 לבאלט, שם נתקיימו החזרות.
 באותו זמן גם החליטה להכריז על
 עצמאותה ולהינתק מן השם המפורסם, ש'
 סלל בפניה את דרכה. טרזה נסביטת-או
 הפכה טרי דה-בארון. את השם היא שאלה
 ממפיק האופרה, הבארון רפאלו דה-בנפילד,
 שעזמו ניהלה את הרומאן הסוער הבא
 שלה. הוא היה בן 45, והיא בת 15.
 "הוא היה נחמד, ואני הייתי צעירה. אבל
 ידעתי שזה הזמן בשבילי לעבור לדברים
 גדולים יותר. אחרי ככלות הכל, הוא היה
 בסך-הכל בארון," מתלוצצת טרי.
 היא עברה שוב להוליבוד וגורקה לתוך
 עסקי הסרטים. לפי דרישת סוכנה, אימצה
 לעצמה שוב את שם-מישפחה המקורי,
 וקיבלה תפקידים כרקדנית וכשחקנית-יוסט
 רת בשורה ארוכה של סרטים מרשימים:
 מצחיקונת, האלו דולי, כוכב. בסוף קיבלה
 גם תפקידים ראשיים.
 "עבדתי עם במאים כמו ג'ין קלי, רוברט
 וייז והרבט רוט. לעבוד בהוליבוד היה
 נסיון משגע. יצאתי עם כל דבר שאפשר
 להעלותו על הדעת."
 אחד הרומאנים היה עם מארק גיבסון,
 מפיץ סידרת-הטלוויזיה מהו הקו שלי.
 שהייתה או גלים ברחבי ארצות-הברית.
 "הוא היה בן 65, ואני בת 26" סיפרה.
 "הוא היה מטורף ורצה לבוא עימי לישראל.
 אל. הוא לא ידע עלי דבר, חוץ מזה שאני
 שחקנית, או כבר הייתי אם לילדה שגדלה
 בישראל, רציתי לבוא הנה. סיפרתי על כך
 לגיבסון, והוא אמר שאולי הגיע הזמן לש'
 נות את חייו. הוא היה יפה-תואר ועשיר.
 אבל הוא היה בן 65 — ובשבילי היה בשנה
 אחת יותר מדי מבוגר.
 "אחרי שבועיים מטורפים אמרנו שלום
 זה לזו. אחר כך שמעתי שהתחתן עם דוגמ'
 נית בת 25. נראה שגם אני הייתי מבוגרת
 מדי בשבילו בשנה אחת."

**אהבתו של
 אלווים פרסלי**

א חר המרטים הטובים ביותר שבו
 השתתפה, נשא את השם שאטו-קווא,
 שם אינדיאני שהודבק לאחת התופעות ה'
 מרתקות ביותר בהיסטוריה של ארצות-
 הברית. השאטו-קווא היו מעין קירקסים
 נודדים של התעוררות דתית. הם עברו
 מעיר לעיר, כשהם מוכרים תערובת של
 דת, מין ותרופות. להקות של רקדניות גוע'
 זזות היו מושכות אל הקהל ומכשירות את
 הקרקע, מטיף דתי — פרוטסטנטי, קאתולי,
 ולפעמים גם יהודי — היה מעורר את ה'
 נפשות, ובאותו זמן גם היו מוכרים ביוקר
 תרופות-פאטנט חסרות-ערך.
 גיבור הסרט הזה היה אלווים פרסלי,
 שמילא בו תפקיד של מנהל-ההצגה. מחב'
 רייהתסריט, ידידי-מישפחה של הוריה
 של טרי, דאגו להכניס בו קטע מיוחד
 בשבילה.
 "יום אחד ישבתי עם הבחורות האחרות
 של הסרט, כשרגלי על השולחן וגבי לדלת.
 פיטפטנו וצחקנו, סיפרנו על הבחורים ש'
 יצאנו עימם, ריכלנו, וכרגיל אצל נערות-
 מקהלה דיברנו שטויות.
 "פיתאום הרגשתי שמישהו שם יד על
 כתפי. הסתובבתי וכימעט נפילתי מן הכסא.
 לפני עמד אלווים פרסלי בכבודו ובעצמו,
 והגיש לי כוס-קפה. בפעם הראשונה בחיי
 לא ידעתי מה לומר. הפה שלי היה יבש,
 הרגשתי כאילו מוחי צנח לריצפה. זה
 היה משגע. אלוהים, איזה גבר! איזה
 גוף! זה היה משהו! במשך שתי דקות לא
 אמרתי כלום.
 "אחר כך הוא שאל אותי אם אני רוצה
 לבקר אצלו בקרון שלו, ואני אמרתי:
 לעזאזל, למה לא? קח אותי לקרון שלך!
 "באותו יום עשינו אהבה. כל היום הוא
 היה מתוק מאד, אינטליגנטי מאד, רגיש."
 טרי זוכרת את אלווים כאיש-עסקים אמ'
 חי, מרוכז בתוך עצמו, עוסק בתיכנון

למה לך?!

עבור לתחבורה הצבורית

**כולם מדברים על הידוק החגורה
 אנחנו מהדקים!**

הנהלת **הטובים הזה** הגיעה לכלל החלטה
 לספוג בשלב זה את העלאת המחירים ולא
 להעלות את מחיר שטח הפירסום.

**מחיר האינטש על טור נשאר
 40.־ ל"י**

רוחב הטור הוא חמישה ס"מ —
 רחב יותר מאשר בכל עיתון יומי.